

ИВАН ВАЗОВ

ИВАНКА

chitanka.info

Недей слуша, недей вярва,
миличка женице,
хорски думи ядовити,
лошите язици.

Хората са тъй от време:
за злото способни,
очите ѝм са завистливи,
сърцата им — зловни.

Чуждото добро боде ги,
нивга не почиват...
Твойте сълзи ги не стряскат
или ги размиват.

Нявга ти бе красна, млада,
с поклонници много;
ти грееше, ала днес си
наказана строго.

Ти въздишаш, ти се мислиш
добрините презни,
в миналото ти живееш
сред теглата днешни.

Никой тебе за утеха
не каза две думи,
ти чу думи и обиди,
тежки кат куршуми.

Аз те срещнах и разбрах те
със вълнение скрито;
видях в теб душа прекрасна
и сърце разбито.

*И със нежност аз съзрях те
и в борба със злото
свалих тварът от сърце ти —
срамът от челото.*

*Ти можеш веднъж да кажеш:
ази съм щастлива!
Видя, че любовта в тебе
йоще била жива.*

*Но защо си дните мръщиш
с тез съмнения грозни?
Защо даде ухо лесно
на чуждите козни!*

*Недей кълня, недей мрази!
Вражда не прилича
кат на теб жена родена
само да обича!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.